

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 75. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805118187056/facsimile.pdf (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

»Her er hans Klinge — han bruger den ikke mere.«

»Saa bruger jeg den for ham,« sagde Sten og løftede det skaarede Jærn over Svendens Hoved. »Sig nu, hvad du ved. Men vogt dig for at lyve!«

»Jeg lyver ikke«, sagde Svenden, hvis Pande-aarerer svulmede under denne Trusel. Han slyngede Sandheden frem som et Slagsværd: »Jer Søn er død.«

Men Sten hylede under Slaget: »Død — død — sig det igen — død! — hvem har set ham død?«

»Jeg selv«, sagde Svenden, skønt han følte, det blev hans sidste Ord.

»Saa gaa og se om igen! Se om igen! Dit forbandede Øje saa fejl. Det var dig selv, du saa død!«

Sten drev Sværdet gennem hans Isse i et frygteligt Hug. Uden Lyd segnede Svenden. Men Sten styrtede ud af Hallen, til Vejrs, op ad krinklede Trapper og Stiger, til han naaede Taarnets øverste Tinde. Solen luede blodig-gylden ind til ham gennem alle Luger og Sprækker — det var som Lysets haanende Grin ad den Smerte, der rasede i Stens Bryst. Han steg op og op, til han stod paa den øverste